Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 215 (2462) ▪ Середа, 22 листопада 2000 року ▪ Ціна договірна

Понад тиждень голодують члени спілки підприємців Жовтневого району столиці. За їхніми словами, вони прагнуть здолати опір влади, котра забороняє реконструювати власним коштом торговий майданчик (поблизу метро КПІ).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

▪ *1890 р. Народився генерал Шарль де Голль, президент Франції у 1958—69 роках.*

▪ *1918 р. Народилася Олена (Ляля) Убийвовк, Герой Радянського Союзу. Під час війни організувала в Полтаві підпільну групу «Нескорена полтавчанка».*

▪ *1933 р. Постанова ЦК КП(б) У про припинення українізації.*

▪ *1963 р. Вбито американського президента Джона Кеннеді.*

22 листопада

На другий берег Чорного моря

Сьогодні Президент України має відбути з офіційним візитом до Туреччини, повідомляє «Інтерфакс-Україна». У програмі візиту на завтра — покладення квітів на могилу першого Президента Туреччини Кемаля Ататюрка та відвідання його мавзолею. Потім Л. Кучма проведе переговори у форматі "один на один" з нинішнім Президентом Туреччини Ахмедом Неджетом Сизиром, після чого буде підписано двосторонні документи.

Заплановано також зустрічі українського Президента з Прем'єр-міністром Туреччини Бюлентом Еджевітом та виступ Леоніда Кучми у Великих національних зборах (парламенті) Туреччини. А 24 листопада український лідер зустрінеться з колишнім Президентом Туреччини Сулейманом Демирелем, потім вилетить до Стамбула, де візьме участь в україно-турецькому бізнес-форумі. Очікується, що в другій половині дня відбудеться зустріч Л. Кучми зі Вселенським патріархом Варфоломієм.

А Актуально

Вихід — компроміси та зниження тиску

Проект державного бюджету України на 2001 рік ніколи не буде прийнято у тому вигляді, в якому його подав до парламенту уряд. Про це заявив на прес-конференції перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук. На його переконання, проект державного кошторису буде змінено з урахуванням багатьох зауважень народних депутатів і проголосовано лише тоді, коли буде знайдено компроміс уряду з депутатськими фракціями та групами.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ідеального бюджету не буває

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко заявив, що неприйняття державного бюджету на 2001 рік у встановлені терміни свідчитиме про поразку політичних сил, які підтримують Президента Леоніда Кучму та формують парламентську більшість. Він вважає, що неприйняття бюджету у встановлені строки фактично заморозить відносини України з усіма міжнародними фінансовими організаціями доти, доки документ не буде прийнято. В. Ющенко, як він сказав, розуміє, що ідеального бюджету ніколи не буде, тому що є бачення уряду, бачення депутатів, а також певних політичних і/або ділових груп.

САМ-у-у- «РАЙСЬКИЙ» відпочинок

Користуючись нагодою, що її надала наша редакція, а саме: можливістю захистити свої права за допомогою акції «Залишайтеся з «Голосом», дві передплатниці «Голосу України» подали відповідні документи, підготовані юристами редакції, до Київського управління у справах захисту прав споживачів і в Радянський районний суд столиці на відому туристичну фірму «САМ».

(Закінчення на 6-й стор.).

! У номер

Зміни до Конституції

Підготовлено два «конституційні» законопроекти: «Про порядок дострокового припинення повноважень Верховної Ради України» та «Про внесення змін і доповнень до закону «Про статус народного депутата України». Їх прийняла Комісія з підготовки змін до Конституції, що випливають із рішень всеукраїнського референдуму. Також розглянуто законопроекти, необхідні для подальшого проведення інституційних реформ.

Ловися, рибко...

Рекордний улов у 18 мільйонів гривень, незаконно привласнених та кинутих на вітер керівниками ряду управлінь, бюджетних установ та комунальних підприємств області, нещодавно потрапив у невід контрольно-ревізійного управління Сумщини. Відтак 450 посадовим особам протизаконна «підводна» рибалка стане в 60 тисяч гривень штрафів. Ще проти майже десятка найбільш затятих «рибалок», які свідомо плутали державну кишеню з власною, порушено кримінальні справи.

Передплата-2001

Спробуй і виграй

Шановні наші читачі! Ми вже опублікували 18 видів призів, що їх надають нам друзі-спонсори для розіграшу серед передплатників «Голосу України». Продовжуємо публікувати перелік призів, котрі нам пропонують:

19. ВАТ «Костопільський завод продтоварів» (голова правління Микола Кучерук) — коробки шоколадних цукерок.

20. ВАТ «Одессільмаш» (голова правління Григорій Соломаха) — набори інструментів «Сантехнік» і «Все для дому», пневматичні обприскувачі У-14 та «Каскад», а також набори емальованого та алюмінієвого посуду.

21. Вінницький обласний осередок Національної спілки майстрів народного мистецтва (директор Ігор Каришин) — два подільські рушники ручної вишивки вартістю 130 грн. кожний.

22. Дитячо-юнацька футбольна школа «Сугатин» Могилів-Подільського району Вінницької області (директор Степан Пустовіт) — футбольний м'яч вартістю 80 грн.

Отож передплачуйте «Голос України» і вигравайте призи!

Я вам пишу...

Мовний дисбаланс

Про дискримінацію рідної мови у роки незалежності згадувати якось незручно. Але переважна більшість засобів масової інформації, особливо телебачення, і досі російськомовні. Друкованої продукції українською мовою майже не видається. Як можна говорити про патріотичне виховання молоді, коли навіть у військових навчальних закладах розмовляють російською?

Віталій СИВИНЮК.

Вінниця.

▪ *Хмельницькі цукерки, макарони і масло — поза конкуренцією на міжнародному форумі «Дні якості» у Києві.*

▪ *Ціни на хліб, обіцяють, не зростатимуть.*

▪ *У Львові у під'їзді будинку розлили близько 700 грамів ртуті.*

▪ *На Миколаївщині перекинулося вісім вагонів з вугіллям. Жертв немає.*

▪ *Уряд — проти схеми приватизації Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча.*

P. S.

Проект державного кошторису буде змінено з урахуванням багатьох зауважень

Вихід — компроміси та зниження тиску

(Початок на 1-й стор.).

Розгляд держбюджету—2001 у другому читанні, вочевидь, відбудеться у Верховній Раді 30 листопада. В цьому законопроекті, на відміну від варіанта, затвердженого в першому читанні, уряд знизив річний показник інфляції з 15 до 13,6%, курс гривні змінено з 6,3 на 6 гривень за долар. На 3,3 млрд. грн. менше заплановано надходжень від приватизації, реальність яких викликала найбільше сумнівів у народних депутатів: з 9,2 млрд. до 5,9 млрд. грн. Натомість на 983 млн. грн. збільшено цифру податкових надходжень до бюджету. На думку В. Медведчука, це викликає подив, адже давно йдуть розмови про потребу зменшити податкове навантаження, та й сам уряд подав до парламенту законопроект про зниження цього тиску.

Обсяг зведеного бюджету України визначено сумою 51,8 млрд. грн., що на 300 млн. грн. менше, ніж у проекті, прийнятому в першому читанні. Бюджет, як і раніше, бездефіцитний. Через зменшення доходів від приватизиції скорочено дотації місцевим бюджетам до 3,4 млрд. грн.

Як повідомив В. Медведчук, уряд, як і обіцяв, подав до парламенту проект змін деяких законодавчих актів з питань оподаткування. Зокрема, пропонується зменшити з 30 до 29% податок на прибуток, з 30 до 15% — податок на дивіденди. У сільському, рибному та лісовому господарстві замінити ПДВ на податок з обсягу реалізації продукції, якщо цей обсяг не перевищує 3600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Передбачається також знизити максимальну ставку оподаткування доходів фізичних осіб, тобто всіх громадян України, до 25% (нині 40%): з доходів до 360 грн. стягувати 10% податку, до 756 грн. — 15%, понад 756 — 25%. У законі про фіксований сільськогосподарський податок уряд пропонує скасувати норму про можливість сплати цього податку в натуральній формі, тобто щоб селяни розраховувалися з державою лише грошима. Передбачається також узагалі скасувати ряд загальнодержавних і місцевих зборів (зокрема — до Чорнобильського та Інноваційного фондів, з виграшу на іподромі чи в лотерею, податок з власників собак).

Юліана ШЕВЧУК.

У Конституційному Суді

Не тільки захисту, що в адвоката

Конституційний Суд своїм рішенням (до речі, ювілейним — 50-м з часу діяльності) розширив коло захисників наших громадян у кримінально-адміністративному судочинстві. Це сталося після розгляду клопотання мешканця Маріуполя Геннадія Солдатова. Цього громадянина, звинуваченого у вчиненні кримінального злочину — несплаті податків, було позбавлено слідчим і прокурором права мати захисником працівника приватної юридичної фірми. Відмовлено на тій підставі, що працівник не мав адвокатської ліцензії. Районний суд міста Маріуполя визнав дії слідчого і прокурора незаконними, однак колегія обласного суду це рішення своїх районних колег скасувала.

Виходячи з рішень КС, райсуд Маріуполя глибше і точніше зрозумів букву і дух Конституції, аніж обласна колегія. З положень першої і другої частин статті 59 Конституції України, які передбачають забезпечення права громадянина на захист від обвинувачення, у тому числі і за допомогою адвокатури, випливає лише загальне право громадянина на вільний вибір захисника. А ось положення статей 44-ої Кримінально-процесуального кодексу та 268-ої Кодексу України про адміністративні правопорушення це право громадянина звужують. Тобто визначають, що захисника ми можемо вибрати лише із осіб, які мають адвокатські ліцензії. «А чому такої юридичної допомоги не може надати обвинувачуваному кандидат юридичних наук, професор права або юрист, який спеціалізується на податковому законодавстві, хоч і не є авдокатом?» — резонно зауважив на прес-конференції суддя-доповідач Володимир Вознюк.

Одне слово, згадані положення статей 44-ої та 268-ої обох кодексів Конституційний Суд визнав неконституційними і такими, що втрачають чинність з дня ухвалення його рішення.

З другого боку, як наголошував суддя-доповідач, це не означає, що правозахисником громадянина у судовому процесі може бути особа без юридичної освіти. З переліком юристів, яких ми матимемо право обирати своїми захисниками у судочинстві нарівні з адвокатами, має чітко визначатися законодавець.

Анатолій БЕНЬ.

Зізнання колегії Генпрокуратури громадянам України

Суб'єктивна думка оглядача

Члени колегії Генпрокуратури наприкінці минулого тижня оприлюднили заяву, в якій обурюються «наклепницьким змістом публікацій на адресу Генерального прокурора М. Потебенька, котрі останнім часом поширюються через невідоме видавництво під назвою «Свобода», за яким у ролі головного редактора стоїть прізвище О. Ляшко». Начебто хорошу справу задумали — захистити честь і гідність високодостойного пана Потебенька. А вийшло... Не просто як завжди. Ще гірше.

Припустимо, я також не в захопленні від «прізвища у ролі», а Михайла Олексійовича просто обожнюю. Тому не розумію, чому його найближчі колеги, можна сказати, правиці, «підставляють» свого генерального шефа. Біс із ним, «невідомим видавництвом» (до речі, видання, хоч і переслідуване за всіма «законами» свободи придушення опозиційних видань, але цілком легалізоване в державі, згідно з чинним законодавством), подивимося на вимоги відомих (із підписів під заявою) законників. Ну хай із грамотністю в них не склалося, слова поплутали — не філологи. Однак право повинні знати? Незручно все-таки — члени колегії Генпрокуратури. Тоді чому дарують нам такий шикарний «витік інформації»: «Ми вже не говоримо про офіційно задокументовані на відеоплівку походження О. Ляшка». Знову-таки припустимо, що за походженням цей Ляшко — з давнього корумпованого клану і похоленьки його, можливо, дуже негарні, але що ж це виходить: члени колегії зізнаються, що провадять незаконне стеження за «об'єктом»? Та, Господи, з них же ніхто не вибивав цих зізнань.

Насмілюсь нагадати обуреним членам ст. 132 Конституції України, яка не допускає «збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини». Це саме обмеження прокурорської «активності» передбачено і в ст. 37 Закону «Про інформацію».

У заяві не уточнюється, правда, яку відеоплівку має на увазі шановне панство. Тільки стверджується, що «гидко говорити про щось людське». Очевидно, натякається на відомі з деяких газетних матеріалів дані про нетрадиційні сексуальні зв'язки «героя» їхнього обурення. Може, й гидко, але хай тоді справжні чоловіки в мундирах стражів закону зосередять пам'ять і назвуть статті Кримінального кодексу, якими карають за добровільні блакитні чи рожеві тони в сексі. Це що, загрожує нацбезпеці?

І тут закрадається просто «злочинна» підозра. А може, автори заяви не читали Кримінального кодексу: це все-таки сухий текст, а не жваві статті «Свободи». Звичайно, даруйте за цю підозру, але як зрозуміти «відкриті вимоги» у дусі часів незабутнього Вишинського? Був такий генпрокурор. «Негайно розв'язати питання про законність видання «Свободи» і вжити заходів щодо його закриття як видавництва, що діє з порушенням закону». А Закон «Про друковані ЗМІ» («Преса в Україні») з його ст. 18, де чітко регламентується, хто і за що може «розв'язати питання»? На жаль, вашу вимогу тут не передбачили. Це є виключно компетенція суду або самого засновника. Прокуратура таких повноважень не має.

Підписантам «соромно за тих, хто стоїть за спинами скомпрометованих з морального боку». А ліпше засоромилися б власного правового «нігілізму» і не живили творче завзяття тих, хто «занарядився в список О. Ляшка». А взагалі заява викликає дві версії: її автори щиро хотіли допомогти Генпрокуророві, але заплуталися у власному незнанні законів. Або варіант другий: стражі закону знають право, але мають свій погляд на подальшу кар'єру М. Потебенька. Який з варіантів ближчий до життєвої правди, нехай розбирається сам Генпрокурор. Усе-таки він «професіонал з організаторськими здібностями» і, сподіваюся, зі схильністю до оргвисновків.

Після такої «компетентної» заяви можна повірити Юлії Тимошенко, яка вважає, що Генпрокуратура, розпочавши справу її чоловіка, виконала замовлення. Неважко уявити, що на вулиці Різницькій **«відкрито вимагають» за зачиненими від громадськості дверима, якщо таке пишуть у публічних заявах.**

Людмила КОХАНЕЦЬ.

P. S. Вилучено черговий номер «Свободи» на підставі нібито встановленого порушення законодавства з боку редакції. Ким встановлено? Заявою членів колегії? Читаймо все спочатку.

Є доручення інформувати. І є побоювання фальсифікації

Президент доручив працівникам охоронних органів активізувати проведення повного комплексу судмедекспертизи з ідентифікації тіла, знайденого під Таращею, і постійно інформувати громадськість про хід розслідування справи Гонгадзе. Тим часом члени слідчої депутатської комісії В. Філенко та О. Жир на прес-конференції в УНІАН висловили побоювання, що експертизу може бути проведено не з тим матеріалом і її результати можуть бути підтасовані. Депутати вважають, що «комусь вигідно, щоб не було доведено, що це труп Гонгадзе». Самі вони вважають інакше і як аргумент демонструють шматок металу, що його вилучили з руки знайденого тіла. Він відповідає металевим осколкам на старому рентгенівському знімку руки Гонгадзе.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про відпустки»

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Закону України «Про відпустки» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст.4) такі зміни:

1. У частині другій статті 5 слова «при визначенні тривалості відпусток не враховуються» замінити словами «при визначенні тривалості щорічних відпусток та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей (стаття 19 цього Закону), не враховуються».

2. Частину шосту статті 6 викласти у такій редакції:

«Керівним працівникам навчальних закладів та установ освіти, навчальних (педагогічних) частин (підрозділів) інших установ і закладів, педагогічним, науково-педагогічним працівникам та науковим працівникам надається щорічна основна відпустка тривалістю до 56 календарних днів у порядку, затверджуваному Кабінетом Міністрів України».

3. У статті 9:

у частині першій:

пункт 1 викласти у такій редакції:

«1) час фактичної роботи (в тому числі на умовах неповного робочого часу) протягом робочого року, за який надається відпустка»;

у пункті 4 слова «статтею 25 і частиною другою статті 26» замінити словами «статтями 25 і 26»;

частину третю викласти у такій редакції:

«Якщо працівник, переведений на роботу на інше підприємство, повністю або частково не використав щорічні основну та додаткові відпустки і не одержав за них грошову компенсацію, то до стажу роботи, що дає право на щорічні основну та додаткові відпустки, зараховується час, за який він не використав ці відпустки за попереднім місцем роботи».

4. У статті 10:

у частині першій слова і цифри «(статті 7 і 8 цього Закону)» замінити словами і цифрами «передбачена статтею 7 та пунктами 1 і 2 частини першої статті 8 цього Закону»;

у частині десятій слова «який зобов'язаний повідомити» замінити словами «який зобов'язаний письмово повідомити».

5. Пункт 1 частини першої статті 11 після слова «терміну» доповнити словом «письмового».

6. У статті 12:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «При цьому невикористана частина відпустки надається з дня тижня, що є наступним за днем закінчення попередньої використаної її частини»;

частину третю доповнити реченням такого змісту: «У разі відкликання працівника з відпустки його працю оплачують з урахуванням тієї суми, що була нарахована на оплату невикористаної частини відпустки».

7. У статті 14 слова «протягом року» замінити словами «протягом навчального року».

8. У статті 15:

у назві статті слова «у вищих закладах освіти та аспірантурі» замінити словами «у вищих навчальних закладах, навчальних закладах післядипломної освіти та аспірантурі»;

в абзацах другому, третьому та четвертому пункту 1 та в абзацах другому, третьому та четвертому пункту 2 частини першої слово «щорічно» виключити;

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«Тривалість додаткових оплачуваних відпусток працівникам, які здобувають другу (наступну) вищу освіту за заочною (вечірньою) формою навчання у навчальних закладах післядипломної освіти та вищих навчальних закладах, що мають у своєму підпорядкуванні підрозділи післядипломної освіти, визначається як для осіб, які навчаються на третьому і наступних курсах вищого навчального закладу відповідного рівня акредитації».

У зв'язку з цим частини другу, третю і четверту вважати відповідно частинами третьою, четвертою і п'ятою;

доповнити статтю частиною шостою такого змісту:

«Відпустки, передбачені пунктами 1 та 2 частини першої та частиною четвертою цієї статті, надаються впродовж навчального року».

9. Частину шосту статті 20 доповнити словами «а також понад щорічні відпустки, встановлені іншими законами та нормативно-правовими актами, і переносяться на інший період або продовжуються у порядку, визначеному статтею 11 цього Закону».

10. Пункт 16 частини першої статті 25 викласти у такій редакції:

«16) працівникам, які не використали за попереднім місцем роботи щорічну основну та додаткові відпустки повністю або частково і одержали за них грошову компенсацію, тривалістю до 24 календарних днів у перший рік роботи на даному підприємстві до настання шестимісячного терміну безперервної роботи».

11. Частину другу статті 26 виключити.

12. У тексті Закону слова «заклади освіти» в усіх відмінках замінити словами «навчальні заклади» у відповідному відмінку.

II. У пункті 2 Постанови Верховної Ради України від 15 листопада 1996 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про відпустки» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст.5):

в абзаці першому слова «раніше встановленої тривалості» замінити словами «раніше встановленої загальної тривалості»;

абзац третій викласти у такій редакції:

«які користувалися відпусткою більшої загальної тривалості, ніж визначена відповідно до законів та інших нормативно-правових актів України, на весь час їх роботи на даному підприємстві, в установі, організації на посадах, професіях, роботах, що давало їм право на цю відпустку, та за наявності умов, за якими вона надавалася. Витрати, пов'язані із збереженням загальної тривалості щорічної відпустки, здійснюються за рахунок коштів, передбачених частиною першою статті 23 цього Закону».

III. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
2 листопада 2000 року.
№ 2073-III.

Тверда валюта з коліс

Коментар

ВАТ «Електрометалургійний завод «Дніпроспецсталь» (Запоріжжя), за словами голови його правління Вадима Лейбензона, планує укласти контракт на поставку залізничних колісних осей у США та Канаду.

Для цього у «Дніпроспецсталі» є і відповідні потужності, і належні амбіції. Завод утримує позиції одного з найпотужніших вітчизняних виробників жаростійких і прецизійних сплавів, неіржавіючих легованих конструкційних марок сталі. До речі, за 9 місяців цього року виробництво сталі сягнуло 389,67 тисячі тонн — на 36 з гаком відсотків більше, ніж було на цей час торік. А виробництво прокату сягнуло 208 тисяч тонн — що також більше на третину, ніж було станом на минулорічний вересень.

Європейські ринки «Дніпроспецсталі» підкорилися вже давно. Левову частку своєї продукції вона продає на світових ринках, де не відчуває попит на сортаменти високолегованих марок сталей і сплавів з відповідними параметрами якості. А одержаний сертифікат на виробництво і продаж залізничних осей на ринках США і Північної Америки — це черговий приємний сюрприз. А сертифікатів «Дніпроспецсталь» вже має більше десятка.

За словами голови правління Вадима Лейбензона, обсяги експорту залізничних колісних осей будуть залежати від попиту на внутрішньому ринку. Потреба в осях у нашої «Укрзалізниці» і вагоноремонтних заводів неабияка. Проте металурги обіцяють її задовольнити, не знижуючи експортних поставок.

І добре, бо експортери привозять валюту, яка країні не менш потрібна.

Сергій ВЛАД.

Ювілеї!

Праве діло «Правексу»

Сьогодні виповнюється десять років від дня заснування одного з найвідоміших в країні концернів — «Правекс».

Заснований народним депутатом і заслуженим юристом України Леонідом Черновецьким, концерн за цей час об'єднав під своїми прапорами низку промислових підприємств на кшталт Конотопського заводу «Мотор-деталь», київського заводу «Вулкан», Охтирської ТЕЦ. А його комерційний банк «Правекс» входить у десятку кращих комерційних банків країни.

Не менш відомі в ділових колах страхові та юридичні компанії концерну. Близько 7,5 тисячі висококваліфікованих працівників концерну довели, що недарма саме слово «Правекс» — це скорочений виклад стрижневих засад громадянського суспільства: право — економіка— соціологія та управління.

Роботи на кілометр, а зарплата за метр?

Учора більш як 50 представників столичного електродепо «Дарниця» пікетували управління Київського метрополітену з вимогами підвищення заробітної плати на 50 відсотків та відставки керівництва дарницького депо.

За словами голови вільних профспілок працівників метрополітену машиніста з 20-річним стажем Віктора Дітковського, середня зарплата працівників депо — 527 гривень — не відповідає рівню майстерності метрополітенівців.

Та підвищити зарплату працівникам, пояснив начальник електродепо «Дарниця» Віктор Атлас, можна тільки за рахунок збільшення вартості проїзду в метрополітені. Що цього року навіть не очікується.

До речі, з першого листопада зарплата метрополітенівців зросла на 15 відсотків.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У податківців справ по саму зав'язку

Актуально

За словами першого заступника глави Державної податкової адміністрації України і одночасно головного податкового міліціонера країни Віктора Жвалюка, до держбюджету повернуто 3,3 мільярда гривень, вилучених за фактами спроби відмивання брудних грошей.

Зокрема, зусиллями податківців ліквідовано 3,2 тисячі фіктивних фірм і 69 підпільних конвертаційних центрів. Найбільші зловживання, на переконання Віктора Жвалюка, мають місце у кредитно-фінансовій сфері та паливно-енергетичному секторі.

Серед законодавчих змін, що їх зачекалися податківці, передусім закон, який стосується легалізації тіньових капіталів. Але в ДПА не заперечують, що роботи поменшає, якщо податкове законодавство буде послідовнішим і логічнішим, аніж нині.

Молодь не жартує

Проекти

Старшокласники та студенти напишуть свій варіант конституції умовної країни. Доробок буде представлено на всеукраїнський конкурс «Країна твоєї мрії».

Організатори цього проекту — Дитячий Фонд Об'єднаних Націй (ЮНІСЕФ), фонд «Мистецтво, культура та наука» й інші громадські організації — у такий спосіб прагнуть сприяти формуванню громадянської та політичної свідомості молоді, допомогти у становленні її переконань.

На молодих законотворців чекають винагороди — сучасний комп'ютер, подорож у європейську країну чи оплата навчання, у межах призового фонду — 4500 гривень.

Ганна ЗАЇКА.

Згодом з'ясувалося...

У нашій газеті (№186) надруковано інформацію про багатодітну сім'ю Гапоненків із села Сидоровичів Іванківського району на Київщині, яка пікетувала Верховну Раду, вимагаючи соціальних виплат, що їм заборгувала держава.

Як повідомили у Київській обласній державній адміністрації, на час пікетування родиною парламенту ця інформація вже застаріла. Заборгованість Гапоненкам погашено ще 5 жовтня цього року. Додатково нам повідомили, що ця сім'я — під постійною опікою Іванківської райдержадміністрації, перебуває на обліку в районному управлінні соціального захисту, які щорічно надають їй грошову та гуманітарну допомогу. Проте, як зазначив у листі до редакції заступник голови Київоблдержадміністрації О. Рябоконь, Гапоненки, «незважаючи на багатодітність, самі не дбають про поліпшення свого матеріального становища: земельна ділянка не використовується для ведення підсобного господарства, приміщення в антисанітарному стані і потребує ремонту».

Вл. інф.

У номер

■ **Київ**

Монета на згадку

Національний банк випустив в обіг ювілейну монету «55 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні» номіналом у 10 гривень.

На аверсі розміщено зображення малого Державного герба України і логотип Монетного двору, вказано пробу срібла (925) і його вагу (31,1 г).

На зворотному боці монети — символічне зображення Перемоги в образі жінки з пальмовою гілкою на тлі земної кулі.

Випущено три тисячі монет, які можна придбати за колекційною ціною.

■ **Луцьк**

Екзамен для викладачів

У Луцьку розпочалася акція студентів, яку ініціювали громадські молодіжні організації Волині. Юнаки та дівчата вимагають покінчити з корупцією і хабарництвом у вузах, підвищити стипендії, а також виплачувати її тим, хто навчається не лише на «п'ять», а й на «чотири».

А самі студенти взялися оприлюднити імена злісних хабарників. Відтепер кожен може залишити повідомлення на спеціальному номері пейджера про факт одержання викладачем «калиму».

■ **Одеса**

Банани з гашишем

Під час митного огляду теплохода «Tropical Land», що прибув з Колумбії через Румунію до Іллічівського рибного порту, митники виявили в 76 тисячах ящиків з бананами прихований гашиш (понад тонну). За цінами «чорного ринку», його вартість сягає 35 мільйонів доларів.

■ **Суми**

«Подарунок» до свята

Пограбування приміщення редакції обласної газети комуністів «Ленінська правда», розташованої в центрі Сум, схоже, було «приурочене» до 83-х роковин революції. Експропріація невідомими всього комп'ютерного обладнання майже на 20 тисяч гривень цілком паралізувала випуск тижневика.

■ **Одним абзацом**

■ **У Чернівцях затримано групу небезпечних злочинців, які грабували приватних підприємців, використовуючи міліцейську форму. 35 тисяч доларів США — такий був останній «улов» перевертнів, які, перевдягнувшись у мундири працівників державтоінспекції, зупинили вночі на автотрасі одного з бізнесменів і вбили його.**

■ **В аптечній мережі Черкас знято з реалізації 2000 упаковок фальсифікованого знеболюючого засобу «Пенталгін-Б». Його видавали як фармакологічний виріб Одеського заводу «Біостимулятор». Працівники державної інспекції з контролю якості лікарських засобів виявили також фальсифіковану «Настоянку женьшеню», виготовлену нібито на ВАТ «Лубнифарм».**

■ **Фотофакт**

У столичному Будинку кіно відбувся прем'єрний показ кінострічки режисера Олеся Янчука «Нескорений». У ньому йдеться про визвольну боротьбу за незалежність України 200-тисячної Української повстанської армії під керівництвом Романа Шухевича. Легендарний генерал розділив долю своїх вояків — загинув у бою з чекістами.

На знімку: *творча група під час презентації кінокартини.*

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Реалії

На Донеччині не зігрієшся

На початку тижня 77 котелень у Донецькій області залишалися не підключені до центральної системи опалення.

На селекторній нараді віце-прем'єра Юлії Тимошенко із заступниками глав облдержадміністрацій, які відповідають за підготовку територій до зими, зазначалося, що на Донеччині склалася надзвичайна ситуація з початком опалювального сезону.

Як поінформували у пресцентрі Кабінету Міністрів, критичний стан зумовили неплатежі теплокомуненерго за спожитий газ. У Макіївці не працюють 34 котельні, в Артемівському районі — 15, Олександрівському — 4.

Прошу «відрізати» тепло...

У Черкасах борг населення за спожите тепло і гарячу воду становить 21,5 мільйона гривень.

Для сім'ї Білецьких на початку опалювального сезону постала дилема: зимувати з теплом чи ні. Сукупний доход родини з двома дітьми-школярами, де батько лише «на папері» одержує на заводі зарплатню, а мати працює в магазині продавцем, не «дотягує» до субсидії. Тому платити за споживання тепла доводиться Білецьким на «повну катушку». Викроїти з «вузького» сімейного бюджету кошти на комунальні послуги часто не вдається. Одержавши свої 220 гривень, Тетяна поспішає заплатити за квартиру, електроенергію (бо вже раз приходили з енергонагляду і відключали) і за телефон. Бо там теж коротка розмова! За користування теплом і гарячою водою заборгували більш як 600 гривень. Для Білецьких це астрономічна сума. А тут почули, що неплатників виселятимуть з квартир... Наполохана Тетяна кинулася до знайомих позичати грошей. Ті їй і порадили: пиши заяву тепловикам, щоб «відрізали» батареї. Вже дехто так і зробив, залишивши тільки у кухні газову колонку. Біля неї і вечеряють, і гріються. Перед сном набирають у поліетиленові пляшки гарячої води, кладуть у ліжко, під ковдру. Через кілька хвилин — лягай у «підігріту» постіль. Скільки тієї зими...

Начальник виробничо-технічного відділу державного підприємства «Черкаситеплокомуненерго» Анатолій Кисельов підтверджує, що таких заяв — уже чимало. Однак згідно з положенням Держкомітету будівництва, архітектури та житлової політики України ми не маємо права цього робити.

Виявляється, щоб отримати дозвіл на відключення помешкання від централізованого теплопостачання, слід насамперед забезпечити те помешкання теплом. Тобто встановити у квартирі автономне його джерело: газовий міні-котел, газовий конвектор чи типові електрокаміни. Аби не порушувати «санітарно-технічні умови експлуатації житлових будинків». Адже якщо ви вирішите «моржувати» — у сусідній квартирі відсиріють стіни і відклеються шпалери.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Коли буде тепло — невідомо

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття головному консультанту апарату Скалозуб Вірі Андріївні з приводу тяжкої втрати — смерті її матері **Анастасії Андріївни.**

Секонд-хенд як дзеркало національної економіки

Святий обов'язок керівництва нашої держави — повернути гроші в Україну

Навряд чи знайдеться сьогодні в Україні людина, якій не було б відоме це іноземне словосполучення. Магазинів, павільйонів, вуличних розкладок, де продається дешевий одяг і взуття, в кожному місті нашої гордої своєю незалежністю держави десятки, якщо не сотні. Ношений крам має неабиякий попит, бо тут за порівняно невисоку ціну можна придбати досить добротні речі. А зовсім задешево — такі, що ще послужать, хоча їх зовнішній вигляд уже нікого не введе в оману.

Мінімальний мінімум

Те, що уряд Віктора Ющенка зумів погасити борги із пенсій і зарплат бюджетникам, безперечно, заслуговує на повагу. Але, відверто кажучи, статки пенсіонерів і бюджетників залишилися на тому самому злиденному рівні. І урядова обіцянка підвищити пенсії і зарплату тим самим учителям сприймається без надмірного ентузіазму, бо в багатьох отой підвищений дохід однаково не дотягуватиме до нещодавно визначеного прожиткового мінімуму в 270 гривень. Відтак нікуди не зникне багато разів повторювана українським телебаченням реальність: понад 4,5 мільйона наших громадян мають на прожиття 2,5 гривні в день. Це вже не бідність, це безпросвітні злидні, коли навіть візит до секонд-хенду стає нездійсненною мрією.

Веду мову про ці сумні речі аж ніяк не заради того, щоб зайвий раз видавити у когось співчутливу сльозу. Як промисловець і прагматик хочу просто нагадати відому, але призабуту істину: не може бути багатою держава, переважна більшість населення якої живе у злиднях. І годі тішити себе ілюзіями, навіяними повідомленням Держстату про те, що за дев'ять місяців цього року обсяги промислового виробництва зросли, порівняно з аналогічним періодом минулого року, на 11,6 відсотка. Навіть якщо це цілком відповідає дійсності, не можна забувати: за останні десять років Україна втратила половину(!) свого економічного потенціалу. Як сказав Президент Л. Кучма, такою була плата за непослідовність, суперечливість і безсистемність економічної політики держави, слабкість влади. А наслідком стало глобальне зубожіння народу на тлі фінансово-бюджетної кризи і дедалі щільнішої залежності від Міжнародного валютного фонду і Світового банку. Внаслідок жорсткого диктату з їхнього боку різко прискорився процес падіння життєвого рівня громадян України.

Наші громадяни сьогодні до двох третин зарплати мусять віддавати за житло і комунальні послуги. Тобто двоє з трьох громадян безпосередньо чи опосередковано працюють на підтримання експлуатації житлового фонду. Непосильні для більшості населення тарифи призвели до того, що заборгованість квартиронаймачів сягнула астрономічних сум. Тільки по Полтавській області вона становила на 10 вересня цього року 175,7 мільйона гривень. А по Україні? Дане Президентом ще в березні доручення у двомісячний термін проаналізувати реальну собівартість житлово-комунальних послуг з метою зниження тарифів уряд не виконав і донині. Тарифи зростають. Відтак дедалі більшу частку реальних доходів населення «з'їдають» інфляція і ціни на житлово-комунальні послуги, продукти харчування, інші споживчі товари, що дедалі зростають. Це спричиняє прогресуюче падіння купівельної спроможності населення, що змушує людей купувати лише найнеобхідніше, віддаючи перевагу дешевим продуктам і дешевому одягу. Придбання товарів тривалого користування — меблів, телевізора, холодильника, пральної машини — стало для багатьох сімей нездоланною проблемою, як і купівля нового пальта, модних чобітків чи шкіряної куртки. От і доношують те, що залишилося від порівняно благополучних часів або... прямують до секонд-хенду.

Порочне коло

На падіння споживчого попиту економіка реагує однозначно: відповідним зниженням обсягів виробництва, бо сьогодні ніхто не може дозволити собі розкіш працювати на склад. Першим потерпає вітчизняний виробник, адже рідна держава запропонувала йому такі правила гри, що він не в змозі на рівних змагатися зі своїми західними конкурентами. Більшість вітчизняних виробів, м'яко кажучи, недотягує за рівнем якості до світових аналогів, а от за ціною буває навіть дорожче. Причини відомі: застарілі, надто енергозатратні технології, відсутність обігових коштів на їх поновлення, грабіжницькі податки, недосконале і нестабільне правове поле тощо. Відтак постають проблеми з реалізацією, бо сподіватися, що наша продукція знайде свого споживача, можна тільки за однієї умови: вона має бути значно дешевша за імпортну. Фатальне коло замикається. Розірвати його вдалося харчовій промисловості: на ринку харчових продуктів нині впевнено переважає вітчизняна продукція. Щоправда, і тут темпи розвитку стримуються через низьку платоспроможність населення. Аж ніяк не на повну потужність працюють м'ясокомбінати, сироробні і консервні заводи. І все-таки певний гарантований рівень попиту зберігається, бо харчі потрібні всім і щодня.

А от доля виробників промислових товарів складається дуже тяжко. Ми втратили цілі галузі, такі, скажімо, як виробництво електронної побутової техніки. Практично припинилося виробництво вітчизняних телевізорів, магнітофонів тощо. Потерпає легка промисловість. Наказав довго жити багатообіцяючий проект відродження автомобілебудівної промисловості на базі спільного підприємства «АвтоЗАЗ-ДЕУ»: надто низькою виявилася реалізація вироблених авто. Південнокорейська фірма ДЕУ збанкрутувала, її продали іншим власникам, а майбутнє Запорізького автозаводу знову опинилося під питанням. Це жорстокий урок, але чи він на користь тим, хто прокладає генеральний курс для нашої економіки?

Звичайно, було б дилетантським спрощенням зводити всі біди нашої промисловості до проблеми низького платоспроможного попиту споживачів. Але це, безперечно, один із основних чинників того, що дебіторська і кредиторська заборгованість по всіх суб'єктах господарювання на 1 вересня ц. р. становила відповідно 191,9 та 265,3 мільярда гривень — понад десять річних бюджетів держави!

Чи варто «винаходити велосипед»?

Сьогодні в бюджеті-2001 закладаються певні кошти на підтримку аграрного сектору і деяких галузей промисловості. Але досвід минулих років наочно продемонстрував неефективність таких «вливань». Можливо, варто подумати про те, щоб ці кошти спрямувати на підвищення платоспроможності населення, стимулюючи тим самим вітчизняного виробника через природний механізм купівлі-продажу?

І тут не доведеться винаходити велосипед. Так виходили із жорстокої депресії кінця 20-х — початку 30-х років Сполучені Штати Америки. Одним із найважливіших у комплексі державних заходів стало динамічне й планове підвищення купівельної спроможності населення. Саме воно і виступило в ролі головного інвестора, оскільки люди почали купувати товари, стимулюючи тим самим нарощування обсягів виробництва, тобто — відродження економіки. Заслуговує на увагу і досвід здійснення господарської реформи у повоєнній Західній Німеччині, «батьком» якої був Людвіг Ерхард. Йому завдячує ФРН появою соціальної ринкової економіки. А хіба не таку мету ставить перед собою Україна?

Потреба задіяти внутрішні можливості інвестування економіки актуальна й тим, що західні інвестори не вельми поспішають до нас зі своїми пропозиціями. Їх відлякує не тільки нестабільність нашого законодавства і непередбачуваність податкової системи. Передусім їх непокоїть, чи знайде належний рівень збуту продукція, виготовлена на підприємствах, в які вони вкладуть свої кошти.

У цьому зв'язку варто нагадати, що піднесення платоспроможності населення — одна з основоположних цілей курсу Президента Леоніда Кучми, а також урядової програми «Реформи заради добробуту». І вже робляться відчутні кроки в напрямі реалізації задекларованих заходів. Це погашення боргів пенсіонерам і намір підвищити пенсії на 10—20 відсотків уже в цьому році. Це і плановане урядом підвищення середньої зарплати до 305—315 гривень тощо.

Але є небезпека, що ці надбавки буде зведено нанівець через зростання інфляції і рівня споживчих цін на товари і послуги, особливо — у житлово-комунальній сфері. До того ж залишається невиплаченим борг із заробітної плати в сумі 5,83 мільярда гривень.

Тому доведеться вишукувати додаткові джерела підвищення реальних доходів громадян. Приміром, сьогодні, щоб нарахувати працівникові 100 гривень зарплати, треба сплатити 37,5 гривні відрахувань — до Пенсійного фонду, Соцстраху і Фонду зайнятості. Такий тягар видається надмірним. Зменшивши його, можна вивільнити кошти для підвищення зарплати. З якої, до речі, працівник має платити прибутковий податок і робити внески у названі фонди, віддаючи чималу частку заробленого. І слід шукати розумний баланс, який би дав змогу, не порушуючи істотного джерела надходжень до того ж таки Пенсійного фонду, подбати про інтереси працюючих громадян. Врешті, від цього виграють і пенсіонери, бо коли у працюючих зросте зарплата, збільшиться і загальна сума відрахувань до Пенсійного фонду.

Ми конче сором'язливо згадуємо про ще один борг держави своєму народові. Маю на увазі втрачені заощадження населення, сума яких сягає 124 мільярдів гривень. Ці гроші свого часу було переведено Ощадбанком СРСР у Росію. Святий обов'язок керівництва нашої держави — повернути ці гроші в Україну і віддати тим, хто заробляв їх своїми руками і своїм потом. Це неймовірно складно, але проблему має бути розв'язано, причому — неінфляційним шляхом.

Є ще один внутрішній резерв інвестування власної економіки. На руках у населення України перебуває нині близько 12 мільярдів доларів США. Звичайно, не у робітників, селян і пенсіонерів. А — у наших громадян, котрі просто не вельми довіряють рідній державі і використовують для накопичення надійну іноземну валюту. Ось головоломка для наших державців: як стимулювати процес вкладення валютних коштів громадян у розвиток національної економіки? Погодьтеся: сума в 12 мільярдів доларів набагато вагоміша, ніж принизливі позички МВФ, які, до того ж, підуть не в економіку, а на обслуговування зовнішніх боргів України.

Підсумовуючи сказане, хотів би ще раз підкреслити: всі розвинені держави піднімали свою економіку за рахунок підтримки і розвитку внутрішнього ринку. А для цього треба забезпечити належний рівень платоспроможності населення. І тільки возлюбивши головного інвестора конструктивною любов'ю, надавши йому змогу отримувати за свою працю привабливу й солідну винагороду, щоб аби наповнився його гаманець, ми почнемо, нарешті, рухатися вперед, в напрямі відродження вітчизняної економіки.

Леонід ГУСАК,
народний депутат України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Конвенції про отримання за кордоном доказів у цивільних або комерційних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися від імені України до Конвенції про отримання за кордоном доказів у цивільних або комерційних справах, укладеної 18 березня 1970 року в м. Гаага, з такими заявами і застереженнями:

1) Україна заявляє, що:

відповідно до статті 2 Конвенції Центральним органом України є Міністерство юстиції України;

відповідно до статті 4 Конвенції судові доручення, які підлягають виконанню згідно з розділом I Конвенції, повинні бути складені українською мовою або супроводжуватися перекладом українською мовою;

відповідно до статті 8 Конвенції представник судової влади запитуючого органу Договірної Держави може бути присутнім під час виконання судового доручення, якщо можливість такої присутності підтверджено згодою Міністерства юстиції України;

відповідно до статті 23 Конвенції Україна не буде виконувати судові доручення, направлені з метою здійснення відомої в країнах загального права процедури виявлення в ході попереднього слухання документів;

2) відповідно до статті 33 Конвенції Україна робить такі застереження:

Україна цілком виключає застосування положення частини 2 статті 4 Конвенції;

Україна виключає застосування на її території положень глави II Конвенції, за винятком статей 15, 20, 21 та 22.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 жовтня 2000 року.
№ 2051-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про селянське (фермерське) господарство»

Верховна Рада України **постановляє:**

Частину сьому статті 2 Закону України «Про селянське (фермерське) господарство» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 32, ст.341) виключити.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 2 листопада 2000 року.
№ 2071-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Протоколу про поправки до Єдиної конвенції про наркотичні засоби 1961 року

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Протоколу про поправки до Єдиної конвенції про наркотичні засоби 1961 року, прийнятого 25 березня 1972 року в м. Женеві.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 2 листопада 2000 року.
№ 2082-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Конвенції про вручення за кордоном судових та позасудових документів у цивільних або комерційних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися від імені України до Конвенції про вручення за кордоном судових та позасудових документів у цивільних або комерційних справах, укладеної 15 листопада 1965 року в м. Гаага, з такими заявами та застереженнями:

1) до статті 2 Конвенції:

Центральним органом України є Міністерство юстиції України;

2) до статті 6 Конвенції:

органами, компетентними складати підтвердження про вручення документів, є Міністерство юстиції України та його територіальні управління юстиції;

3) до статті 8 Конвенції:

вручення судових документів через дипломатичних або консульських агентів іншої держави на території України може здійснюватися лише громадянам держави походження цих документів;

4) до статті 9 Конвенції:

органом, компетентним отримувати документи, які передаються консульськими каналами або, якщо цього вимагають надзвичайні обставини, дипломатичними каналами, є Міністерство юстиції України;

5) до статті 10 Конвенції:

Україна не використовуватиме на своїй території способів передачі судових документів, передбачених статтею 10 Конвенції;

6) до статті 15 Конвенції:

якщо виконано всі умови, зазначені у частині другій статті 15 Конвенції, суддя незалежно від положень частини першої статті 15 Конвенції може винести рішення, навіть якщо не надійшло жодного підтвердження про вручення або безпосередню доставку документів;

7) до статті 16 Конвенції:

звернення про оскарження не буде розглядатися в Україні, якщо воно направлено після закінчення одного року з дати винесення рішення.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 жовтня 2000 року.
№ 2052-III.

За останні десять років Україна втратила половину(!) свого економічного потенціалу

Великий східний дракон підводиться

Делегація «ГУ», що на запрошення МЗС Китаю побувала нещодавно в цій країні, була вражена побаченим. Цей східний велетень схожий нині на криголам, який упевнено торує фарватер у майбутнє.

— 100 юанів! — назвав ціну пекінський велорикша, що настійливо домагався відвезти нас уночі з популярної в туристів вулиці Ванфуцзинь до готелю. І, побачивши у відповідь наш тил, уже навздогін загукав: «50 юанів!». Подивувавшись такій гнучкості в роботі з клієнтами, ми з фотокором «ГУ» Олександром Клименком узяли все ж таки таксі: екзотика, звичайно, не та, натомість швидко й недорого. Ну а дивуватися гнучкості й раціоналізму китайців делегація нашої газети не припиняла протягом усього свого перебування в цій далекій, надзвичайно цікавій і, повірте, практично не знаній нами країні.

... На столичній площі Тяньаньмень — величезний портрет Мао Цзедуна, довгі черги до його мавзолею. На перших полосах партійних та іншої належності газет — статті, присвячені партійному життю, діяльності ЦК КПК та особисто голові КНР товаришу Цзян Цземіну. На пообідніх вулицях китайських міст — зграйки найсправжнісіньких піонерів із уже забутими у нас багряними галстуками на грудях... Без членства в партії навряд чи варто розраховувати на серйозну державну кар'єру. Червоні прапори, червоні трибуни, червоні гасла. Це — сьогоднішній Китай.

...Кишенькові цитатники Мао Цзедуна, вимпели та значки з його профілем продають в антикварних крамничках. В країні традиційно діють вісім демократичних партій, керівники яких обіймають досить високі державні посади. На шпальтах тих самих партійних газет у великих кількостях друкують свою рекламу капіталістичні монстри. Ідеологічно чужі акули ринкової економіки з усього світу поспішають застовпити місце на китайському ринку, і керівна й спрямовуюча роль Компартії їх чомусь не бентежить і не лякає... Хмарочоси, сяюча неонова реклама, величезні бізнес-центри та супермаркети найвідоміших світових фірм — це теж сьогоднішній Китай.

Жоден з цих двох Китаїв не бутафорський, і саме в їхньому поєднанні полягає славнозвісна китайська специфіка. Свого часу китайський реформатор Ден Сяопін заявив приблизно так: неважливо, якого кольору кішка — головне, аби вона ловила мишей. Китайська кішка залишилася червоною. Але ж як вона робить оте «головне»! Чесно кажучи, інколи в Китаї було навіть сумно за деяких безмежно зациклених представників добре відомих нам з вами компартій: які ж вони «доісторичні»... Під час своєї подорожі Китаєм делегація «ГУ» зустрічалася з багатьма китайськими комуністами. Звичайно, згадки про «партію і особисто товариша...» інколи бували. Але — водночас і найголовніше — сучасне бачення, амбітні плани, жодних марень про те, щоб пролетарі всіх країн єдналися... Розрахунки інші: піднесення добробуту насамперед своїх, китайських пролетарів та й усього 1,2-мільярдного китайського народу.

Китай дивує своїми суперечностями. Скажімо, в усіх обмінних пунктах однаковий курс юаня по відношенню до іноземних валют, але цей з точки зору ринку нонсенс аж ніяк не заважає бурхливому розвиткові ринкових процесів. Немає приватної власності на землю, але ефективність і продуктивність сільського господарства зростає. Китай має певні політичні проблеми зі США, зате китайські й американські прапори прекрасно сусідують над будівлями численних спільних підприємств, а, скажімо, державні китайські авіакомпанії повністю оснащені американськими «Боїнгами». Водночас більшість машин на пекінських вулицях — державні таксі: як це співвіднести з розвитком ринкової економіки? Тут — вміють.

Китай вражає своїми досягненнями. Наприклад, Шанхай. Китайці пишаються ним як свідченням власних можливостей. Вітриною китайського економічного дива є район Пудун, що 1990 року був оголошений вільною економічною зоною із пільговими умовами для розвитку ринкової економіки. З того часу в Пудун вкладено 31 мільярд доларів інвестицій (а в Шанхай загалом — 120 млрд.)! Для порівняння: в Україну за роки її незалежності інвестицій надійшло лише на 3,6 мільярда доларів. Водночас методи пудунського злету не є секретні чи важкозрозумілі. До речі, і для українських чиновників також: їх побувало і в Китаї загалом, і в Шанхаї зокрема дуже багато. Запозичували досвід. До слова: в деяких наших містах райони з великою площею низькоповерхової неякісної забудови інколи називають «Шанхаєм». Це, повірте, застаріло: так, у цьому 14-мільйонному мегаполісі ще чимало старих кварталів, але обличчя міста формують уже не вони. Аналогів нинішньому Шанхаю в Україні поки що немає. «Невже все це можливе за Компартії?..» — спадає на думку, коли проїжджаєш повз суперсучасні тамтешні квартали. Наша людина охарактеризувала б це, мабуть, так: «Ну чистий тобі Захід!..».

— Скільки не йди на захід, прийдеш на схід, — ці слова когось із великих і мудрих навів на зустрічі з делегацією «ГУ» посол України в КНР Ігор Литвин. «Ми не станемо менш європейською державою, якщо інтенсивніше розвиватимемо співробітництво з Китаєм», — переконаний він. Склалося враження, що посол не дуже задоволений рівнем уваги, що її «центр» приділяє цьому співробітництву. Справді, важко зрозуміти, чому в Китаї досі немає української торгово-економічної місії, коли такі існують в менш перспективних і важливих для України державах. Зате «завдяки» такій відсутності легко зрозуміти, чому Велика Британія має з КНР 4—5 млрд. доларів товарообігу на рік, ФРН — 5—6 млрд., а Україна лише 839 мільйонів (за китайською статистикою — близько 500 млн). Неувага Києва геть нелогічна, тим паче що потік різноманітних українських офіційних делегацій до цієї держави такий могутній, що вже може суперничати з потужними водами тамтешньої річки Янцзи. То чому ж немає віддачі, де ж вони, лобісти української присутності в Китаї?! Китайський ринок для нас набагато перспективніший і доступніший, аніж європейський чи американський.

— У нас з вами не існує ніякого зіткнення інтересів, — наголосив заступник міністра закордонних справ КНР Лю Гучан. — Політика Китаю стосовно України залишатиметься незмінною. Україна — надто важлива держава в Європі. Адже до якої зі сторін — західної чи східної — перейде ваша держава, вага тієї сторони відразу збільшиться. Але та політика, яку проводить нині Україна, дуже розумна...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Закінчення в наступному номері).

Велетенський Шанхай – місто майбутнього

Старовинне селище Чжочжуан неподалік Шанхая називають «китайською Венецією»

Найпотужніший удар з часів війни 1967 року

Учора, після того, як Ізраїль завершив вертолітний обстріл палестинського міста Газа, розпочалися сутички ізраїльських солдатів з палестинцями біля міст Рамалла і Хеврон, а також біля кількох єврейських поселень і військових баз у Газі, повідомляє агентство Рейтер.

Крім того, за даними НТВ, по території Західного берега річки Йордан завдала ударів ізраїльська авіація. Як зазначають спостерігачі, ракетний удар Ізраїлю по Палестині був найпотужнішим з часів війни 1967 року. Обстріл Гази тривав майже дві години. Вогонь вели не тільки з військових вертольотів, а й з бойових кораблів у Середземному морі. Щохвилини по місту випускали ракету. Одна з них розірвалася за 200 метрів від будинку, де перебував палестинський лідер Ясір Арафат, повідомляє НТВ.

У результаті нальоту було порушено електропостачання міста із 350-тисячним населенням. Як стверджують місцеві жителі, попередження про ракетний обстріл цього разу ізраїльтяни не зробили. Палестинське керівництво назвало ізраїльські удари злочинною агресією і звернулося з проханням до світових держав терміново втрутитися в події, що відбуваються. Палестинські офіційні особи вже попередили: Ізраїль «дорого заплатить за цю агресію».

Прокоментувати ситуацію «ГУ» попросив Надзвичайного та Повноважного Посла Ізраїлю в Україні Анну АЗАРІ:

— Я прокоментувала б не удари Ізраїлю, а ситуацію, пов'язану з недавнім вибухом автобуса з дітьми. Удари — це продовження політики уряду: якщо здійснюватимуть атаки на наших мирних громадян, а тим паче на дітей, ми не можемо не реагувати. Арафат за ці 8 тижнів багато разів обіцяв припинити насильство і обіцянки жодного разу не виконав. Те, що вони загрожують нам розплатою, ні до чого доброго не приведе.

— **Це справді найпотужніший за період з 1967 року удар по палестинцях?**

— У мене таких даних немає.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

■ Страсбург

Справа Оджалана

Учора Європейський суд з прав людини у Страсбурзі розпочав слухання апеляції лідера курдських сепаратистів Абдулли Оджалана, засудженого в Туреччині до смертної кари. Багато хто в країні вважає його відповідальним за загибель понад 30 тисяч осіб, убитих за 16 років збройного конфлікту. Оджалан подав апеляцію проти смертного вироку, мотивуючи її тим, що суд над ним не був справедливий.

■ Тирасполь

Зібралися невизнані

У Тирасполі вчора зібралися міністри закордонних справ невизнаних республік, що виникли наприкінці 80-х на пострадянському просторі. З'їхалися представники Придністровської республіки, Абхазії, Південної Осетії та Нагірного Карабаху. Ці країни входять до так званого Союзу невизнаних держав, створеного 1992 року. Міністри переконані, що політичне визнання — це лише справа часу.

■ Москва

Загубився супутник

Запущений у понеділок з космодрому Плесецьк російським ракетоносієм «Космос-3М» американський супутник «Квік Берд» не вийшов на розраховану орбіту. Він опинився поза зоною видимості наземних служб і не відповідав на сигнали командно-вимірювальних комплексів. За словами фахівців, у процесі запуску, ймовірно, не до кінця відпрацював другий ступінь ракети і космічний апарат «пішов балістичною траєкторією».

■ Белград

Мілошевич виступив по телебаченню

Слободан Мілошевич уперше після того, як залишив пост президента СРЮ, з'явився на екранах телевізорів. Його промову показали на телеканалі Ю-інфо. Мілошевич звернувся до членів своєї партії, конгрес якої відбудеться у суботу, із закликом об'єднатися і не дати їй розпастися. «Потрібно, щоб цей конгрес став конгресом об'єднання», — сказав Мілошевич.

■ Токіо

Місце у фамільному списку

Альберто Фухіморі, який подав у відставку з посади президента Перу, має законні підстави залишатися в Японії, де тепер перебуває. Чиновник префектури японського міста Кавачі повідомив: згідно з японськими законами, попри те, що Фухіморі народився в Перу, він є японцем, бо внесений до фамільного списку родини Фухіморі, що емігрувала з Японії до Перу на початку 30-х років.

■ Кабул

Знову тривають бої

На території Афганістану поновилися бойові дії між збройними формуваннями Північного альянсу та руху «Талібан» із застосуванням танків, реактивних артилерійських установок і мінометів. Бої точаться у безпосередній близькості від таджицької території (2—5 км).

■ Рим

Нові жертви повені

Зливи, що пройшли в Італії, призвели до нових людських жертв. У селі Тускан, де затопило майже всі будинки, пропала безвісти ціла родина — двоє дітей, їхня мати, тітка й дід.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

САМ-у-у-«райський» відпочинок

(Початок на 1-й стор.).

Конфлікт

Конфлікту могло й не бути (так принаймні стверджують заявниці), якби турфірма «САМ» визнала свої прорахунки і добровільно повернула б сплачені гроші. А гроші були чималі — в середньому 2000 грн., і сплачені для організації туристичної поїздки до Міжнародного дитячого табору в Чехії дітей наших передплатниць —Ксені та Анастасії.

Як заведено, спочатку склали грунтовний договір, сплатили гроші. Діти й батьки тішилися в очікуванні чудової подорожі, харчування, цікавої розважальної програми, автобусних екскурсій історичними місцями, щоденних тригодинних занять англійською мовою, басейну та багато іншого. Та не так сталося, як гадалося...

За словами батьків Ксені та Анастасії, дрібні прикрощі розпочалися вже під час посадки в потяг: керівник групи прийшов за чотири хвилини до його відправлення — діти влаштувалися в потязі самостійно (хоча він стверджує протилежне). Далі більше, керівник групи повідомив, що вирушає до Праги літаком і там зустріне дітей. З дітьми поїхав інший супровідник, якого батьки раніше взагалі не бачили і не спілкувалися з ним. Їхали через Польщу з пересадкою у Вроцлаві, де, як видно з програми поїздки, мала відбутися автобусна екскурсія. Проте її не було. Із Вроцлава до Праги діставалися електричкою по восьмеро в купе, розрахованому на чотирьох. В одної з дівчаток, за твердженнями її мами, хвора спина. Фактор відсутності можливості нормального відпочинку в дорозі був би вирішальним під час укладення договору з турфірмою. А представники «САМу» стверджують, що вагони міжнародного класу не мають лежачих місць у купе, як у нас. Тож батьки, на їхню думку, мали б, з'ясовується, про це знати, ймовірно, «забувши», що закон «Про захист прав споживачів» встановлює положення, за яким слід виходити з того, що споживач не має спеціальних знань про властивості й характеристики товарів (послуг, робіт), які він хоче придбати (отримати). А отже, споживач не зобов'язаний знати, які там (за кордоном) вагони.

Так званого «трансфера» (ще одне новомодне слово, яке, до речі, жоден з представників фірми «САМ» у суді так і не зміг пояснити — як же можна було надавати таку послугу, про яку нічого не знаєш?!) теж не було. А цей «трансфер», судячи з виступів наших передплатниць у суді, означав не що інше, як доставку дітей до місця їхнього відпочинку і назад, причому з наданням допомоги у перенесенні багажу. Останнє було визначальним, оскільки розмір і вагу багажу дітей формували, сподіваючись, що цю послугу буде надано, і дітям не доведеться тягати важкі валізи. До речі, словник англійської засвідчує, що слово «transfer» означає переносити, передавати, переводити.

Табір

Як з'ясувалося, умови проживання й відпочинку в таборі теж були не ті, що їх обіцяли в «САМі», показуючи фото з номерами й басейном. Уже в суді стало відомо, що, виявляється, справді фото показували, але це був чеський бік табору, а не той, де мали жити діти з України.

Суд ще має з'ясувати реальність інших подробиць проживання й відпочинку дітей, наприклад такого активного виду відпочинку, як прибирання дітьми туалетів та місць загального користування, походи магазинами для придбання продуктів харчування за рахунок грошей, відведених на сувеніри.

Однією з цілей турпоїздки було вивчення англійської мови у відповідному мовному середовищі. Але й ця послуга, як в анекдоті: «Прокидаюся, середовище. А мови не знаю». Заняття майже не проводили. Діти, як стверджує представник фірми «САМ», відмовилися від уроків, хоча в суді ми так і не почули і не побачили підтверджень, що відмовилися саме діти наших передплатниць. Хто був ініціатором звільнення від занять, так і не встановили. Але чому викладач, знаючи, що фірма взяла гроші й за уроки, не проводила їх далі, адже батьки, сплачуючи за поїздку, сплачували й за поглиблене вивчення мови?

Повернення додому

Зворотний «трансфер», тобто повернення дітей додому, фірма «САМ» компенсувала нашим передплатницям у повному обсязі. Гадаю, читачі вже здогадалися, що зворотний «трансфер» був настільки жахливий, що навіть сама фірма без суду погодилася повернути гроші. Редакція не має інформації про те, чи всі батьки отримали компенсацію за «трансфер», але наші передплатниці її отримали.

Після повернення дітей до Києва п'ять родин звернулося до керівництва фірми «САМ» зі скаргою на неякісне надання туристичних послуг. Не отримавши належної компенсації за свої страждання і хвилювання, дві з них за нашою допомогою наважилися захищати свої права в суді.

Суд

Розгляд справи ще не завершено, але вже тепер можна сказати — порушення прав споживача мало місце. Це визнало Київське управління у справах із захисту прав споживачів. В його відповіді на скаргу, підготовлену нашим юристами, зазначено, що за «виявлені порушення на підприємстві буде накладено економічні санкції...». Як нам пообіцяли в управлінні, ці санкції застосують до фірми до кінця листопада цього року. Гадаю, що суд також визнає порушення прав споживачів фірмою «САМ».

А тепер наші передплатниці вимагають відшкодування матеріальних і моральних збитків, у чому редакція газети їм усіляко сприятиме. Про розвиток подій ми повідомимо найближчим часом. Залишайтеся з «Голосом» і ми допоможемо вам.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Мал. Олексія ТАЛІМОНОВА.

Наміри

Час зарплати настав?

На Вінниччині оприлюднено конкретні терміни повернення боргів у зарплаті.

Кругленьку суму заборгували роботодавці своїм працівникам — більш як 200 мільйонів гривень. Найбільше завинили селянам — борговий «хвіст» в АПК тягнеться ще з 1995 року. З ними побіцяли розраховуватися поетапно: зароблене у попередні роки мають повернути до 1 січня. Цьогорічну заборгованість погасять протягом восьми місяців 2001 року. Так само частинами повертатимуть гроші на будівництві, в енергетиці, в деяких інших галузях промисловості. Скрізь передбачено щомісяця скорочувати суму заборгованості не менш як на 15 відсотків.

На запитання — де братимуть гроші? —заступник голови облдержадміністрації Валерій Коровій відповідає: «Гроші у нас нарешті з'явилися. Додала обертів промисловість, досягнуто найвищого за останні роки приросту виробництва продукції (19,5%), поліпшився фінансовий стан підприємств».

Однак, каже співрозмовник, ситуація із заборгованістю декому на руку: не виплатив зарплату — має тим самим своєрідний безвідсотковий кредит. Тому облдержадміністрацією кожного місяця аналізуватимуться не лише виробничі показники, а й хід розрахунків з трудівниками. До речі, за допущені порушення у виплаті зарплати матеріали на окремих керівників передано до суду.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Актуальний коментар

Коли наші робітники стануть середняками?

Акції непокори і протестів, які в першій половині жовтня обіцяли влаштувати профспілки, не відбулися. Відкласти їх на невизначений час проголосували на президії ФПУ. Але був один голос проти такого рішення. Не погодився Анатолій Пожидаєв, який очолює профспілки гірничо-металургійного комплексу України.

Головна причина, котра не дає спокою профспілкам, добре відома. Це таке «потворне явище, що стало хронічним, як величезні заборгованості з виплати зарплат». Але Анатолій Пожидаєв нині більше говорить про жахливе падіння самого рівня заробітної плати робітників галузі. На його думку, він давно уже не виконує навіть елементарної функції відновлення робочої сили, не кажучи про інші соціальні та стимулюючі. Якщо, приміром, зникли усілякі суспільні фонди споживання, безплатні освіта та охорона здоров'я, а комунальні тарифи сягнули ста відсотків витрат, то де, запитує Анатолій Сидорович, усьому цьому компенсації?

Не випадково, за підрахунками ЦК профспілки гірників і металургів, прожитковий мінімум ще за цінами першої половини цього року в нас насправді становив 497 гривень. Тепер і поготів більше. А тим часом, стверджує Пожидаєв, сьогодні металурги України одержують утричі менше, ніж одержували в 1991 році. Отож уже майже навіть зумисне і товчуть, як воду в ступі, проблему невчасних виплат, спекулюють нею, аби не вести мови про необхідність підвищувати заробітну плату — такого висновку дійшли у штабі профспілки гірничо-металургійного комплексу.

І Анатолій Пожидаєв сподівається неодмінно зустрітися з Президентом України, щоб запитати його, що він думає з приводу свого Указу ще від 31 серпня 1998 року «Про додаткові заходи щодо стримування штучного зростання заборгованості із заробітної плати». Ним фактично заборонено підвищувати зарплату, якщо на підприємстві є заборгованість. У такому разі політика низької зарплати у виробничій сфері просто не вписується в нинішні реформаторські перетворення. Якщо в гірничо-металургійній галузі частка зарплати в структурі собівартості не перевищує чотирьох відсотків, то про успіхи економічних змін можна казати?

Ті гроші, які в доларовому еквіваленті наші лицарі вогненної професії — сталевари, доменники чи прокатники — сьогодні заробляють за місяць, їхні колеги в Німеччині, Швейцарії, Бельгії та Австрії заробляють за дві з половиною, а в Сполучених Штатах, Японії, Франції та Англії — за три з половиною години робочого часу. Погодьтеся, що в кожному разі це — дві величезні різниці. Але в ЦК профспілки гірників і металургів коментують ще прозоріше і обвинувачувальніше. У нас, по суті, підступно забувають і мовчать, що в тому цивілізованому і розвиненому світі, на який ми наче рівняємося, до благополучного і переважаючого в суспільстві середнього класу належать не лише середні і дрібні підприємці чи юристи та медики, а й обов'язково висококваліфіковані робітники. Саме вони і становлять основу тамтешнього середнього класу.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

«Закони є, але немає правосуддя»

Коротко ця історія має такий вигляд: людина, яка потрапила за підозрою до ізолятора тимчасового утримання, через день померла в реанімаційному відділенні лікарні. Такий випадок у Луганській області, на жаль, не поодинокий, і громадськість сподівається, що керівництво УМВС України, нарешті, зверне увагу на протизаконні методи роботи луганської міліції й зробить правильні висновки. Втім, начальник центру громадських зв'язків управління МВС в Луганській області Тетяна Савченко вважає, що винні в усьому журналісти, які протягом року мусують у своїх засобах масової інформації тему катувань в органах внутрішніх справ. Чи це насправді так?

Слюсаря судноремонтного заводу Сергія Лисого затримали за підозрою в крадіжці чотирьох секцій гідравлічного кріплення. Вони зникли саме тієї ночі, коли він чергував. За слідами авто пропажу знайшли на пункті прийому металу вже в розрізаному вигляді, і підозрюваного одразу з домівки забрали до краснолуцького ІТУ. Пробув він там майже тиждень, після чого «швидка допомога» відвезла його в реанімацію, а через день дружині Сергія Лисого Людмилі повідомили, що чоловік помер. «Коли мені видали тіло, — розповіла Людмила, — воно було знівечене так, що всі рідні й близькі, коли оглядали його, казали: тільки в гестапо так мучили. «Я бачила загнані предмети під нігтями чоловіка. Зламані були руки, ноги, ребра, голова». За словами вдови, на потилиці у Сергія «була страшна рана, в якій би кулак умістився». У висновках судмедекспертизи також було констатовано переломи ребер, грудини і гостру черепно-мозкову травму.

Проте міліція застосування катувань заперечує. Начальник Антрацитівського міського відділу внутрішніх справ Валерій Трофименко на брифінгу дав такі пояснення: в ніч на 14 вересня (на четвертий день після затримання. — Авт.) Сергій Лисий раптом став буянити, кричати, битися головою об стіну, навіть перекинув «відхоже місце» в камері. Викликані лікарі «швидкої допомоги», за словами Трофименка, залишили в журналі відвідування такий запис: марення, слабкість, галюциноз на грунті вживання алкоголю. А оскільки цей «психоз» тривав ще дві доби, «природно, співкамерники його й заспокоїли». Про те, чому чергові в ІТУ відповідно до інструкції не втрутилися і не заспокоїли співкамерників, нічого сказано не було. Не отримали журналісти відповіді і на запитання, які заходи в такому разі мають вживати чергові. З'ясувалося, що це «секретна інформація». Одне слово, міліція тут ні при чому. І відповідати за те, що сталося, виходить, нікому. Винуваті обставини та журналісти.

Удова загиблого звернулася до Луганського правління Громадського комітету захисту конституційних прав і свобод громадян України: «Допоможіть, я вас дуже прошу! Якщо є в нас закони».

«Закони є, але немає правосуддя», — вважає голова правління комітету Микола Козирьов.

Алла АНТИПОВА.

За словами вдови, на потилиці у Сергія «була страшна рана»

«Трудовики» підтримають

Парламентська фракція «Трудова Україна» бере активну участь в обговоренні та формуванні держбюджету-2001.

Пропозиції народних депутатів щодо роботи вугільної галузі, реструктуризації шахт, оплати праці гірників, їхнє працевлаштування у зв'язку із закриттям нерентабельних копалень, необхідні кошти для цього, які треба передбачити в держбюджеті, було обговорено на зустрічі «Трудової України» з працівниками Міністерства палива та енергетики України.

Лідер фракції Ігор Шаров сказав, що «трудовики» під час другого читання проекту закону про держбюджет-2001 підтримають позицію міністерства щодо фінансування ПЕК та законодавче врегулювання багатьох питань цієї базової галузі економіки держави, які висвітлив міністр Сергій Єрмілов.

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Василя ГРИБА.

Оголошення

Спорт

Срібний дует

Спортивна гімнастика. У Цюриху відбувся великий міжнародний турнір «Кубок Швейцарії». Змагалися змішані дуети. Українська пара у складі Вікторії Карпенко та Олександра Береша була другою. А першість дісталася росіянам Олені Замолодчиковій та Олексію Бондаренку.

Наступний суперник — греки

Футбол. Юніорська збірна України (18 років), яка нещодавно виграла відбірковий турнір чемпіонату Європи-2001, щоб вийти до фінальної частини змагання, має здолати у плей-оф однолітків із Греції.

Великий форум у Кончі-Заспі

Позавчора в заміському тренувальному центрі київського «Динамо» в Кончі-Заспі протягом дня відбувалося чимало важливих для українського футболу подій. Зранку на засіданні ради ПФЛ офіційно зняв із себе повноваження президента цієї організації народний депутат, президент ФФУ Григорій Суркіс. До речі, відтепер замість нього київське «Динамо» в раді ПФЛ представлятиме віце-президент клубу Йожеф Сабо.

Юрисконсульт ПФЛ Валентин Скворцов ознайомив присутніх із новим статутом ліги. До 5 грудня клуби вноситимуть пропозиції до цього документа.

Учасники зібрання затвердили дату і порядок денний VIII конференції ПФЛ України. Вона відбудеться 22 грудня в Києві. Вже висунуто дві кандидатури на президентську посаду. Це генеральний директор ПФЛ, перший віце-президент ФФУ Олександр Бандурка та виконувач обов'язків президента ПФЛ, перший віце-президент ФК «Шахтар» (Донецьк) Равіль Сафіуллін. Висування кандидатів триває.

А ще відбулося жеребкування півфінальних пар розіграшу Кубка України: ЦСКА (Київ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Маріуполь) — «Шахтар» (Донецьк).

А по обіді розпочалося розширене засідання виконкому Федерації футболу України та ради Професіональної футбольної ліги. На ньому багато говорили про те, що відніні по-новому працюватиме апарат ФФУ, про роботу арбітрів, ліцензування неаматорських футбольних клубів відповідно до вимог УЄФА, про створення дитячої футбольної ліги. Затвердили голів постійних комітетів федерації.

Із цікавістю вислухали присутні звіт голови комітету у роботі зі збірними країни Олега Базилевича. Доповідач докладно зупинився на всіх проблемах. За його словами, на жаль, не виявили своїх найкращих якостей потенційно сильні виконавці: Цихмейструк, Паляниця, Мізін, Орбу, Мазяр та інші.

Три матчі відбіркового циклу чемпіонату світу збірна провела неоднаково. Був провал з поляками. Але в наступних поєдинках на виїзді команда виявила і майстерність, і бойовий дух. Особливо в матчі з вірменами, коли поступалася 0:2, а в підсумку вирвала перемогу — 3:2.

Олег Петрович висловив сподівання керівництва головної команди країни, що її гру здатні посилити Косовський, Мороз, Кардаш, Кандауров, Гусін, які відновлюються після травм і операцій. А ще — найкращі гравці молодіжної збірної.

Планується з 19 січня в Кончі-Заспі провести централізований збір без легіонерів і «просіяти» найближчий резерв. Як відомо, з 26 лютого по 1 березня — турнір на Кіпрі за участю збірної України. Але тренери команди шукатимуть суперника, щоб провести ще й товариську зустріч 13—14 лютого.

А щоб ліпше підготуватися до відбіркових поєдинків з командами Білорусі та Уельсу, керівництво збірної звертається з проханням розпочати друге коло чемпіонату країни на 10 днів раніше — 8 березня. Зіграти 14-й, 15-й та 16-й тури, а 18 березня розпочати централізований збір до відбіркових зустрічей.

Григорій Суркіс закликав схвалити цей план. А ще він заявив, що помилявся, коли підтримав скорочення вищої ліги до 14 клубів. Тепер, можливо, в наступному чемпіонаті стартуватиме знову 16 команд.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Суперечка за «золото» між київським «Динамо» і донецьким «Шахтарем» — головна інтрига поточного чемпіонату країни з футболу.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сільські вісті

Рис бур'яном не поріс

На Херсонщину повертається вже забута тут зернова культура — рис.

Свого часу його було піддано переслідуванням з боку активістів однієї з громадських «зелених» організацій, і він зазнав поразки у війні між рисівниками та природоохоронцями.

Нині у трьох «рисових» районах: Скадовському, Голопристанському та Каланчацькому, де в недалекому минулому збирали по 60 центнерів з чекових гектарів, розширюють площі під цією продовольчою культурою. Вже остаточно визнано: наш продукт порівняно з імпортним, набагато смачніший. І ціна його нижча. Єдиний недолік: зовні не такий «правильний» — рівний та гладенький. Але кажуть, що закордонні постачальники навчилися формувати гарненькі зернята, привабливі на вигляд, просто з рисового борошна. І справді, повіриш, коли побачиш, що замочене для домашнього плову чи «лінивих» голубців зерно розкисає у воді.

Отож херсонські рисівники надолужують втрачене. Головне, база збереглася — усі роки «репресій» не складав рук колектив дослідної станції рису, очолюваний Анатолієм Ванцовським.

Завершуються цьогорічні жнива, радують їх результати: по 40 центнерів збирають сільські трударі з гектара. 340 кілограмів, необхідних для засіву одного гектара чеків, дають 4 тонни смачних поживних зерен!

Високих показників досягнуто без використання гербіцидів, а виняткова завдяки урожайним сортам: «Спальчик», «Україна», «Славутич». Отож і в екологів підстав для тривоги поменшало.

Алла БРУСИЛОВА.

За оренду — 1400 гривень

У середньому по 280 гривень отримали селяни Вінниччини за здані в оренду земельні паї. Але в десяти господарствах виплачена сума відмінна від названої: вона становить від 800 до 1400 гривень. Для села — величезні гроші! Не поскупилися на них в економічно міцних сільгосппідприємствах. Таких в області, пояснили фахівці управління аграрної політики облдержадміністрації, стає дедалі більше. Якщо два роки тому кількість рентабельних господарств становила приблизно десять відсотків, то, за підсумками нинішнього року, — зросла приблизно втричі.

Це дає підстави стверджувати: вже в наступному році плата за оренду землі збільшиться. Господарювати абияк орендарям не вигідно.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Вітчизняний стиль

Мільйонери із феросплавного

Колектив ВАТ «Запорізький завод феросплавів» урочисто відзначив випуск дев'ятнадцятого мільйона тонн своєї продукції за час роботи підприємства з 1933 року. Заводчани підрахували, що їхні феросплави забезпечують щорічний випуск 40 мільйонів тонн спеціальних сталей.

За останній рік обсяги виробництва на Запорізькому заводі феросплавів зросли на 40 відсотків. Це дає можливість підприємству до кінця 2003 року виплавити ще один — двадцятий — мільйон тонн феросплавів.

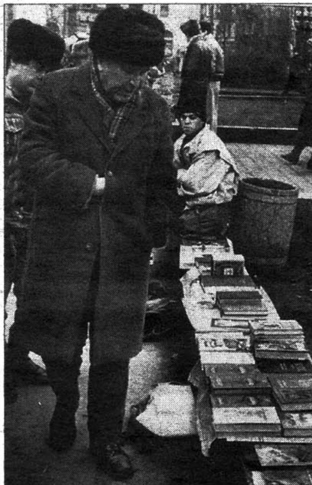
Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Книжкова ароматотерапія

Репортер

Як свідчать останні лінгвістичні дослідження, навіть немовля здатне відрізняти рідну мову від іноземної. Та коли перше друковане слово (абетка, казка, віршик), а згодом — друге й третє — приходить у життя малюка з-за кордону, відчуття свого й чужого якось «стирається».

Хоч як прикро, та майже вся перекладна література на Петрівці промовляє до нас російською мовою.

Найбільша в Україні книжкова «барахолка», яка має лишень з півдесятка українських яток, не може запропонувати і десяток дитячих бестселерів. Немає пригодницької повісті, немає детективів, немає фантастики, немає сучасної дитячої поезії. Сутужно й зі звичайними хрестоматійними речами.

З'ясовується, ще й досі в нас друкують дитячі казки у чорно-білому варіанті (ірпінське видавництво «Перун» та «Веселка»). А коли натрапляєш на чорно-білого Мауглі та Вінні-Пуха, виникає нестримне бажання кинутися в обійми першого-ліпшого продавця «російщини». Між іншим, в Україні жодне з поліграфічних підприємств неспроможне друкувати на картоні, тому батьки маленьких «винищувачів» книг не знайдуть тут майже нічого нетлінного. Розкішні (і за виконанням, і за ціною) книжки Івана Малковича видавництво «А-ба-ба-га-ла-ма-га» видаються перлами, випадково загубленими в густій траві якимось роззявою.

Майже у відчаї від побаченого натрапляю на дитячий журнал «Соняшник» з вишуканими ілюстраціями Петренка-Заневського і не менш оригінальним змістом. Невже в нас все є — і сучасні дитячі письменники, і поети, і люди, які уперто намагаються призначити їм рандеву із читачами?

Редактор часопису Леся Воронина пише цікаву дитячу прозу, створює добрі дотепні комікси, намагається подати в журналі ті жанри, яких зовсім немає на нашому книжковому ринку.

— Коли мої колеги бідкаються, що в Україні немає дитячих письменників, мені стає страшенно прикро, — каже пані Леся. — Є в нас блискучі автори — ми подавали в «Соняшнику» розкішну прозу Юрія Винничука («Історія чеберяйчиків» та «Історія одного поросятка»), вишукані міські казки Ігора Калинця, друкували Євгена Гуцала, Аттилу Могильного, Григора Тютюнника та Віктора Близнеця, Миколу Вінграновського, Ліну Костенко, Сергія Жадана, Романа Скибу, Володимира Цибулька та Володимира Ірванця.

Нові літературні герої мають промовляти не архаїчною, а сучасною, живою мовою, можливо, навіть приправленою молодіжним сленгом, —лише тоді їх сприймуть і полюблять. Бо коли дітям намагаються агресивно й не завжди талановито, на рівні гасел, «втовкмачувати» любов до України, це викликає зворотний ефект. Пригадую, якось Жадан написав віршика з відозвою: «Діти, любіть українських слимаків!». І ми радо його надрукували.

От вам ще одна страва з нашої «видавничої» кухні: прийшов якось один шанований «дорослий» поет і перекладач Юрко Бедрик до не менш авторитетного дитячого видавництва та й приніс збірку віршів під назвою «Тьотя Бегемотя». Неймовірна, дотепна, оригінальна дитяча поезія («У блакитнім шарфику, з фініком у роті бігла через Африку Тьотя Бегемотя»)! А його одразу ж запитали: чого так мало патріотичного? Де калина (рушник, сопілка тощо)? — й дали відкоша.

З пані Лесею розмовляти можна без упину і безкінечно дивуватися тому, як у наших марсіанських умовах змогла з'явитися така дивовижна квітка — «Соняшник». І більше того —проіснувати дев'ять років без особливих потрясінь!

Та раптом пригадалася зовсім інша історія. Один дідусь допомагав онукові виконувати домашнє завдання. Після чергового «параграфа» автори підручника поставили питання для самоконтролю: дитинко, а якими квітами пахне Україна? Правильна відповідь була — «чебрецем» та «чорнобривцями». Дідусь не захоплювався флористикою, проте був причетний до літературної творчості, а тому страшенно обурився й видав непедагогічний жарт на тему «чим пахне». Мовляв, навіщо свідомо обмежувати дитяче мислення «одноміністю» очікуваних відповідей? Виходить, трояндами Україна пахнути не може? А на тюльпани взагалі не претендуй — то є національна голландська квітка. Чому б авторам просто не спитати: які квіти ростуть в твоєму рідному місті чи в селі?

На жаль, від усіх нас нестерпно тхне провінційністю. Та мрія вмирає останньою: от якби хоч наші діти мали змогу вдихати українське слово разом із паперовим ароматом щойно віддрукованої, якісно нової української книжки! Бо то є найкращий у світі запах.

Ганна РОМАНЦОВА.

(Далі буде.)

Продовження. Початок див. у «ГУ» від 16 листопада ц. р.

Маркетинговий клуб, наче «швидка»...

Він лікує економіку фірм, які потребують негайного оздоровлення

Скажімо, банк «Україна» звернувся до фахівців клубу по допомогу. Маркетологи розробили проект, за яким треба обстежити «хворого». Плановано, зокрема, перевести банк на розрахунки за платіжними картками. Щоправда, поки що невідомо, чи дозволить «лікувати хворого» нове керівництво банку...

Київський клуб маркетингу має добрий досвід у цій справі. Співпрацюючи з клубом, здобули успіхів ЗАТ «Фундація індустріального розвитку», торгово-промислове підприємство «Київінструмент», товариство з обмеженою відповідальністю «Спайк».

А представники німецької фірми з розповсюдження косметики «Шварцкопф і Хенкель» неодноразово висловлювали клубу подяку. Для них тричі проводили маркетингові дослідження, скажімо, вивчали можливий попит на окремі види продукції, питання, піде вона чи ні у регіонах і з чим це пов'язано (платоспроможність, конкуренція, якість)...

— Маємо прихильників і в Гарвардському інституті міжнародного розвитку, — каже президент клубу Анатолій Кредисов. — Співпрацюємо з Німецькою маркетинговою асоціацією та з таким клубом у Кельні. Проводимо разом акції, семінари, наукові дослідження. А уповноважений по Східній Європі Німецької маркетингової асоціації пан Фред Бенферт кілька разів приїздив до Києва і проводив семінари з організації торгівлі та маркетингу науково-технічної продукції. Ці семінари сприяли створенню технопарку на базі інституту електрозварювання імені Є. Патона.

Проводитимемо дослідження і для фірми «Екотехніка», яка спеціалізується на випуску кондитерських виробів та їх продажу. Є наміри допомогти торгово-промисловій компанії «Мілсон і К».

— До кого можуть звернутися по допомогу підприємці, які працюють далеко від столиці? — запитую в президента.

— Київський клуб маркетингу планує розширити мережу таких осередків. Поки що перша наша ластівка — клуб у Тернополі. Ми обмінюємося з ними досвідом, надаємо консультативну допомогу. Незабаром мають з'явитися такі клуби в Черкасах, Полтаві, Херсоні та інших містах України.

А ще члени клубу видали спеціальну літературу, яка стане у пригоді фахівцям. Навчальний посібник «Управління зовнішньоекономічною діяльністю» — найпопулярніший у країні. Торік побачила світ книжка «Менеджмент для керівників». Нині поступово з'являється на прилавках «Історія вчень менеджменту». Ці видання допоможуть фірмам не доводити свій бізнес до ризикованої межі. Щоб не викликати «швидку», коли хворий у комі.

Оксана КАЛУГІНА.

Реалії

Був борцем — став рикшею

Частенько на роботу йду повз оптовий базар. Там я розговорився якось з буковинським рикшею, який виявився майстром спорту з класичної боротьби. Він і розповів про деякі тонкощі свого ремесла.

На цьому базарі працює їх четверо — всі мешканці приміського села. Ідею зайнятися перевезенням вантажів підказав їм земляк, який побував недавно в Індії. На двоколісних візках рикші перевозять товар за п'ять-шість гривень.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311214.
2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України